REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

Poslovni broj: P-3442/2024-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Trogiru, po sucu ovog suda Mirni Veža kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja protutuženika ad 1 Zorana Erceg Buowald str. 2 70619 Stuttgart iz Njemačke (OIB:83876709943), ad 2 Stipan Teskera pok Mate iz Berlina OIB: 02911206869, Vinišće, Kupinica 43, oboje zastupani po punomoćniku Milošu Kandžiji odvjetniku u Trogiru protiv tuženika protutužitelja ad1 Daniel Pažanin Schwabisch Gmund Wetzgauer Strasse 7 iz Njemačke (OIB: 62587711557) i ad 2 Laura Brozović iz Njemačke, Im Unterfeld 17, 77836 Rheinmunster (OIB: 99175155020) zastupani po punomoćniku Vinku Ljubičiću iz odvjetničkog ureda Ljubičić, Vrdoljak i partneri, radi spora iz nasljeđivanja, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene 22. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu presude 03. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I Utvrđuje se ništavom oporuka oporučiteljice naslovljena kao TESTAMENT (MOJA OPORUKA) Lucije Pažanin sačinjena pred oporučnim svjedocima dana 3. veljače 2017.g. u Vinišću, Vlačina 4.

II Dužni su tuženi naknaditi tužiteljima troškove postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 8,13% koja teče od dana presuđenja pa do isplate, a u slučaju promjene stope po kamati koja se određuje povećanjem prosječne stope na stanje kredita odobrenog na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena."

II Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

„I.Utvrđuje se da nije pravno valjana i ne proizvodi pravne učinke oporuka koju je sačinila pok. Lucija Pažanin u Vinišću dana 3. siječnja 2017.g. kod Danire Margeta-Nuber, javnobilježničkog prisjednika u uredu Javnog bilježnika Pera Žanka iz Trogira pod posl.brojem OU-2/16, a koja je proglašena u ostavinskom postupku pod posl.br. O-2241/17 UPP/OS-TROGIR-95/17 pred javnim bilježnikom Željenom Biuk kao povjerenikom Općinskog suda u Splitu.

II.Dužne su tužene pod 1.) i 2.) u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužiteljima pod1) i 2) parnični trošak zajedno s zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana od nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena računajući od dana presuđenja sve do konačne isplate“

III Svaka stranka snosi svoj parnični trošak.

Obrazloženje

1. U tužbi od 23. lipnja 2022. navodi se da su Rješenjem Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru posl. r. O-2241/2017 od 24. studenog 2021.g. (potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Splitu, Gž-485/2022 od 27. travnja 2022.) tužiteljice upućene na pokretanje parnice protiv tuženika radi utvrđenja da oporuka ostaviteljice pred svjedocima sada pok. Lucije Pažanin od 3. veljače 2017.g. nije istinita i pravovaljana. Činjenično se naime navodi da Sada pok. Lucija Pažanin je 3. siječnja 2017. sačinila javnu oporuku pred javnobilježničkim prisjednikom Danirom Margeta-Nuber u uredu javnog bilježnika Petar Žanko u Trogiru. Zapisnikom o sastavljanju oporuke koji je sačinjen 3. siječnja 2017.g. na adresi Vlačina 4, Vinišće u kući ostaviteljice konstatirano je da oporučiteljica sada pok. Lucija Pažanin nije u stanju samostalno pročitati oporuku jer je slabog vida, ali je može potpisati, te iz tog razloga je osigurana nazočnost dvojice svjedoka oporuke i to Mladen Didak iz Vinišća, Kupinica 7 i Marija Hrga iz Splita, Dračevac 80. Nadalje da je sada pok. Lucija Pažanin potom 3. veljače 2017.g. sačinila pisanu oporuku naslovljenu TESTAMENT MOJA OPORUKA (pred svjedocima Zlatko Ninčević i Marija Hreščić). Sporna te da ta oporuka nije sačinjena u formi koju traži Zakon o nasljeđivanju za oporuku sačinjenu pred svjedocima budući je u čl. 31 Zakona o nasljeđivanju navedeno da oporučitelj koji zna i može čitati i pisati može sastaviti oporuku tako što će za ispravu bez obzira koju je sastavio izjaviti pred dva istodobno nazočna svjedoka da je to njegova oporuka te je pred njima potpisati. Budući da oporučiteljica nije bila u stanju pročitati sačinjenu oporuku, a kao što je to sve utvrđeno prilikom sačinjenja javne poruke od 3. siječnja 2017.g. sporna oporuka nema zakonom predviđenu formu. Također, tužiteljice osporava i potpis oporučiteljica na spornoj oporuci budući je golim okom razvidno da potpis oporučiteljice na oporuci od 3. siječnja 2017.g. i 3. veljače 2017.g. nije identičan i vidljivo je da ga nije potpisala ista osoba. Također, oporučiteljica da u vrijeme sačinjenja oporuke nije bila sposobna za njeno sačinjenje zbog mentalne bolesti, a što je sve razvidno iz medicinske dokumentacije koja će se dostaviti kao i zdravstvenog kartona koji se na ime ostaviteljice vodi u Domu zdravlja Trogir, Područna ambulanta u Marini, a njen obiteljski liječnik je bila Dominika Đanko. Zbog navedenog traži da se oporuka iz veljače 2017 utvrdi ništetnom uz obvetu tuženiku da im naknadi trošak.

2. U odgovoru na tužbu od 14. srpnja 2022. tuženici su osporili tužbu i tužbeni zahtjev kao pravno neosnovan, uz prijedlog da isti sud odbije te obveže tužitelje na naknadu im parničnog troška Tvrdnje nasljednica Zorana Erceg i Radojka Teskera u odnosu na pravnu valjanost oporuke ostaviteljice Lucije Pažanin od 03. veljače 2017.g. da nisu istinite. Oporuka ostaviteljice od 03. veljače 2017.g. udovoljava uvjetima valjanosti, te ima formu propisanu čl. 31. Zakona o nasljeđivanju. Ostaviteljica je u

trenutku sačinjenja oporuke bila u stanju istu pročitati, nije bila slabovidna, te je slijedom navedenog ispravu vlastoručno potpisala u prisustvu dvaju nazočnih svjedoka. Potpis ostaviteljice na oporuci je autentičan. Oporuku od 3. veljače 2017.g. ostaviteljica je pročitala , u prisutnosti dvaju oporučnih svjedoka Zlatka Ninčevića i Marije Hreščić,a navedene okolnosti su isti potvrdili izjavama ovjerenim kod javnog bilježnika u Splitu Vlade Madunića dana 07.08.2020. godine pod posl.br. OV- 2285/20 i OV-2283/20. Suprotno navodima tužiteljica potpis ostaviteljice na oporuci je vjerodostojan ,a njihova tvrdnja glede potpisa je paušalna, te nije potkrijepljena dokazima. Neutemeljeni su navodi tužiteljica prema kojima je ostaviteljica u vrijeme sačinjenja oporuke od 3. veljače 2017.g. bila nesposobna za oporučivanje i to navodno zbog mentalne bolesti. Ostaviteljica nije bolovala od bolesti iz psihijatrijskog spektra ,kako u vrijeme sačinjenja oporuke, tako ni prije toga, radi čega je bila u mogućnosti slobodno raspolagati svojom imovinom. U prilog toj tvrdnji govori i činjenica da Lucija Pažanin nije bila lišena poslovne sposobnosti, ni djelomično, niti je imala skrbnika. Slijedom navedenog oporuka pred svjedocima Lucije Pažanin od 03. veljače 2017.g. je pravno valjana i predstavlja posljednju volju ostaviteljice .

3. Tijekom postupka stranke su upućivale mnogobrojne podneske kojima su se referirale na tijek postupka, no ovaj sud se u obrazloženju presude referira samo na one činjenice i navode koje smatra pravno relevantnima za odluku o meritumu spora.

4. U svezi navedenog, tijekom postupka tuženici su obavijestili sud da su podnijeli zasebnu tužbu (protutužbu) te je predmet otvoren povodom iste ,14. srpnja 2022. pod posl.br: P-2803/22

5. Tu je za kazati da je tijekom postupka nakon podnošenja protutužbenog zahtjeva, podneskom od 8. rujna 2023. ovaj sud obaviješten da je došlo do izmjene odvjetnika na strani tuženika protutužitelja

6. Iz protutužbe proizlazi kako su Rješenjem Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru pod posl.br. O-2241/17 od 24. studenog 2021.g. tužitelji pod 1.) Daniel Pažanin i pod 2.) Laura Brozović upućeni su na pokretanje parničnog postupka protiv nasljednica Zorane Erceg i Radojke Teskere (tuženice po 1) i 2), radi utvrđenja da oporuka ostaviteljice Lucije Pažanin sačinjena 03. siječnja 2017.g. nije pravno valjana. Nesporno je da je ostaviteljica Lucije Pažanin sačinila dvije oporuke i to oporuku 3. siječnja 2017.g. i 3. veljače 2017.g. kojima je raspolagala svojom imovinom za slučaj smrti,te da su tuženice pod 1) i 2) podnijele tužbu radi osporavanja pravne valjanosti oporuke Lucije Pažanin od 3.veljače 2017. godine koja je zaprimljena kod Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru pod posl.brojem: P-2412/2022 . Nasljednici Daniel Pažanin i Laura Brozović (tužitelji pod 1) i 2) ne priznaju za pravovaljanu oporuku ostaviteljice od 3. siječnja 2017.g. iz razloga što je ostaviteljica prethodno ,od strane tuženica pod 1) i 2) dovedena u zabludu, te imala pogrešna uvjerenja da će joj u slučaju bolesti i nemoći potrebnu skrb i njegu pružiti upravo kćerke Radojka Teskera i Zorana Erceg. Međutim, odmah po sastavljanju navedene oporuke tuženice pod 1) i 2) su izigrale majčino (i očevo povjerenje) ,nisu o njima brinuli ni na jedan način, te su prestale održavati svaki kontakt sa svojom majkom. Radi navedenih okolnosti i razočarenja postupkom svojih kćerki (tuženice pod 1) i 2),ostaviteljica je sačinila novu oporuku dana 3. veljače 2017.g. koja je izraz njene posljednje volje. Pored toga, ostaviteljica je opozvala punomoći tuženicama pod 1) i 2) dana 3. veljače 2017.g. ,dokumentom ovjerenim od strane javnog bilježnika Petra Žanka u formi

javnobilježničkog zapisnika pod posl.br. OU-16/17. Sada pok. sestra ostaviteljice Jerka Junušić je kod javnog bilježnika u Trogiru Pera Žanka dana 3.rujna 2019.godine dala dvije izjave i to pod posl.brojem OV-7385/2019 "glede darovanja i oporuke Ante i Lucije Pažanin" i posl.brojem:OV-7389/2019 "po pitanju odnosa njene sestre i šogora sa njihovim sinom Danielom" Prema Zakonu o nasljeđivanju ("Narodne novine" broj: 48/03,163/03, 35/05,127/13 i33/15) sačinjenjem oporuke od 3.veljače 2017.g. Lucija Pažanin je opozvala sve ranije oporuke,a time i oporuku sačinjenu u Vinišću dana 3. siječnja 2017.g. kod Danire Margeta-Nuber, javnobilježničkog prisjednika u uredu Javnog bilježnika Pera Žanka iz Trogira pod posl.brojem OU-2/16, a koja je proglašena u ostavinskom postupku pod posl.br. O-2241/17 UPP/OS-TROGIR-95/17 pred javnim bilježnikom Željenom Biuk kao povjerenikom Općinskog suda u Splitu. Nova, ujedno i posljednja oporuka ostaviteljice od 3.veljače 2017.godine je suprotnog sadržaja u odnosu na raniju oporuku od 3.siječnja 2017.godine. Budući da je oporuka od 3. veljače 2017.g. kao kasnija, u suprotnosti s ranijom oporukom od 3. siječnja 2017.g. ,ista predstavlja izraz posljednje volje ostaviteljice.

7. Tužiteljice su potom dale odgovor na protututužbu osporile kako činjenice u istoj tako i tužbeni zahtjev predložile ga odbiti, u bitnom navele da se tuženici protive tužbi i tužbenom zahtjevu, predlažu istu odbiti uz osudu tužitelja na snašanje troškova postupka. Osporile su navode iz izjava pribavljenih od sada pok osobe, smatrajući ih činjenično neistinitim navodima smišljenim od strane tužitelja ad 1/ uz protivljenje da iste budu prihvaćene dokazne snage. Objašnjavaju da Izjava sada pok. Jerke Junušić, inače sestre ostaviteljice Lucije Pažanin ovjerene pod Ov-7385/2019 i Ov- 7389/2019. opoziv punomoći na koju se tužitelji pozivaju u tužbi od 3. veljače 2017.g., da je rezultat manipuliranja tužitelja ad 1/ s roditeljima, a sve zbog njihove bolesti i starosti. Tuženice ničim nisu dovodile u zabludu sada pok. Luciju Pažanin, naprotiv, iste su brinule isključivo o svojoj majci Luciji sve dok je tužitelj ad 1/ nije na prevaran način smjestio u Dom za starije i nemoćne osobe. Upravo tužitelji su bili ti koji ničim nisu doprinosili niti pomagali svoje roditelje, a posebno tužiteljicu sada pok. Luciju Pažanin.

8. Prvo je za kazati kako sud odlučuje u granicama postavljenog tužbenog zahtjevna članka 2. (Narodne novine“ 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.-dalje ZPP) te da nema inkvizitornih ovlasti već je na strankama da dokažu svoje navode i predlože izvođenje odgovarajućih dokaza (čl. 219., 229a ZPP-a) .

9. Naime, sudovi odlučuju o tužbenom zahtjevu na temelju činjenica koje utvrde u postupku, sukladno odredbi članka 7. Zakona o parničnom postupku, a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze koji te činjenice potvrđuju.

10. U tijeku postupka sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem spisa predmeta ovog suda posl.br. O-2241/2017, izjava pok sestre oporučiteljice, izjava oporučnih svjedoka i svjedoka, kako je to u nastavku izneseno.

11. Odustalo se od izvođenja dokaza vještačenja medicinsko psihijatrijskog na okolnost sposobnosti oporučiteljice za sačinjenje oporuke od 3. veljače 2017. kao i od pribave zdravstvenog kartona pok Lucije Pažanin jer je sam predlagatelj te radnje odustao od tog dokaznog prijedloga, a odustalo se i od provođenja grafološkog

vještačenja predloženog po tuženicima protutužitlejima jer je isto nađeno suvišnim za odluku u ovom predmetu ovo sve pozivom na izjašnjenje samog tužitelja protutuženika s ročišta od 27. travnja 2026. kojim se izjasnio da ne spori potpis te oporuke od strane oporučiteljice, već da spori formu oporuke iz veljače 2017. Odustalo se i od saslušanje tužitelja-protutuženika ad2. jer je sam predlagatelj te radnje odustao od istog.

12. Ostali dokazi koji ovdje nisu posebno objašnjeni nisu nađeni bitnim za odluku obzirom na rezultate već izvedenih dokaza, ali i postavljene tužbene zahtjeva.

13. Tijekom postupka, prvotna tužiteljica pod 2 Radojka Teskera preminula je pa je ovaj sud na ročištu održanom 13. rujna 2024 u predmetu P 2412/22 rješenjem utvrdio prekid pa odmah i nastavak postupka ovo pozivom na čl 212 i 215 ZPP i pozvao nasljednika te je na mjesto tužiteljice ad 2 stupio Stipan Teskera pok Mate i na istom ročištu određeno je pripajanje spisa, predmeta P- 2803/22 spisu P 2412/22 , da bi potom predmet dobio novi broj P 3442/2024 pod kojim se nastavio prekinuti postupak.

14. Savjesnom i brižljivom ocjenom spisu priloženih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj svezi, sud je utvrdio kako su oba tužbena zahtjeva neosnovani.

15. Tužbeni zahtjev odnosi se na utvrđenje ništetnosti oporuke od 3. veljače 2017. iz razloga što da ta oporuka nema zakonom propisanu formu jer da oporučiteljica nije bila u stanju pročitati oporuku, potom da je sporan potpis oporučiteljice na toj oporuci te da zbog mentalne bolesti nije bila sposobna za sastavljanje te oporuke, dok je protutužbeni zahtjev usmjeren na osporavanje javne oporuke od 3. siječnja 2017 koja da je sastavljena opterećena manama volje, pod zabludom odnosno prijevarom .

16. S obzirom na to da je oporučiteljica umrla 17. ožujka 2017., prema odredbi članka 253. -260. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine, br. 48/03., 163/03., 35/05., 127/13. i 33/15.dalje ZN) na ovaj predmet spora ima se primijeniti odredbe tog Zakona ovo obzirom da se primjenjuje onaj Zakon, koji se primjenjivao u času otvaranja nasljedstva.

17. Prema čl. 31. st. 1. ZN-a propisano je da oporučitelj koji zna i može čitati i pisati može sastaviti oporuku tako što će za ispravu, bez obzira tko ju je sastavio, izjaviti pred dva istodobno nazočna svjedoka da je to njegova oporuka te je pred njima potpisati. Prema čl. 36. ZN-a ništave su oporučne odredbe kojima se nešto ostavlja osobi koja je oporuku sastavila, svjedocima pri njezinu sastavljanju, njihovim bračnim drugovima, njihovim predcima, njihovim potomcima, njihovim srodnicima u pobočnoj lozi do zaključno četvrtog stupnja i bračnim drugovima svih tih osoba.

18. Člankom 32 ZN propisano je da svatko tko ne može čitati ili pisati ili se ne može potpisati, u prisutnosti dva svjedoka, može oporučiti u formi javne oporuke. Ovlaštena osoba za sastavljanje, pa tako i ovdje je javni bilježnik.Članak 33 ZN nadalje kazuje o postupanju kod oporučitelja koji nije u stanju pročitati, dok je člankom 35 ZN-a točno naznačeno tko može biti svjedok oporuke.

19. Odredbom članka 64. st. 1. ZN-a nadalje, propisano je da oporučitelj može uvijek opozvati oporuku, u cjelini ili djelomično, očitovanjem danim u bilo kojem obliku u kojem se po zakonu može napraviti oporuka, dok je st. 3. istog članka određeno da

se u ostalome glede valjanosti opoziva oporuke primjenjuju na odgovarajući način pravila o valjanosti oporuke. Slijedom navedenog, opoziv oporuke može se izvršiti i sastavljanjem nove oporuke koja je suprotnog sadržaja od ranije oporuke, ali je prema stajalištu ovoga suda to moguće samo ukoliko je kasnija oporuka valjana,

20. Člankom 65. stavak 1. ZN propisano je da ništavost oporuke postoji ako je oporučitelj bio pod prijetnjom ili prinudom da je napravi ili se odlučio da je napravi zbog toga što je prevaren ili što se nalazio u zabludi.

21. Između stranaka nije sporno:
-da su Rješenjem Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru pod posl.br. O-2241/17 od 24. studenog 2021.g. tužiteljice upućene na pokretanje parnice protiv tuženika radi utvrđenja da oporuka pred svjedocima sada pok. Lucije Pažanin od 03.veljače 2017.g. nije istinita i pravovaljana, a koje rješenje je potvrđeno odlukom Županijskog suda u Splitu, pod posl.br. Gž-485/22 od 27.travnja 2022.;
- da su rješenjem Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru pod O-2241/17 ovdje tuženici upućeni na pokretanje parnice protiv tužiteljica Zorane Erceg i Radojke Teskera radi utvrđenja da oporuka ostaviteljice od 3. siječnja 2017.g. nije pravno valjana;
- da je zajednički prednik stranaka sada pok. Lucija Pažanin za života raspolagala svojom imovinom na način da je u kratkom periodu izradila dvije oporuke i to javnu oporuku 3. siječnja 2017.g. i oporuku pred svjedocima 3. veljače 2017.g., te da su ovdje tuženici također ustali zahtjevom radi osporavanja oporuke ostaviteljice od 3. siječnja 2017.g. i koji postupak je zaveden pod brojem predmeta P-2803/22 kojim tužbenim zahtjevom su tražiili utvrđenje da nije pravno valjana i da ne proizvodi pravne učinke oporuka pok Lucije Pažanin od 3. siječnja 2017. ovo iz razloga što nema formu, da je nije sastavila majka slobodnom voljom već da je bila prevarena i prisiljena
-da su sadržajno dvije oporuke dijelom i suprotne na način da javna oporuka sadrži raspolaganje oporučiteljice raspoređene djeci pa tako i u pogledu kuće u Vinišću, dok oporuka pred svjedocima predstavlja raspolaganje u korist djece koje odgovara i dijelom onom iz ranije oporuke u pogledu zemalja, s tim da sinu Danijelu cit "izuzetno" pripada dio kuće i sve oko kuće što je ranije bilo vlasništvo oporučiteljice.

22. Između stranaka sporna je valjanost obiju oporuka .

23. Iz spisa predmeta posl.br. O-2241/2017 vođenog iza pok. Lucije Pažanin (Ivan Kostović), u bitnom proizlazi kako iz evidencije Hrvatskog upisnika oporuka nisu pronađeni podaci o postojanju oporuke iz pokojnice, nadalje spis sadrži zapisnik javnog bilježnika s ročišta od 08.lipnja 2018. prema kojem je doneseno rješenje o proglašenju javne oporuke ostaviteljice, u prisutnosti dva svjedoka, a za koje javni bilježnik je konstatirao da se radi o formalnoj valjanoj pisanoj oporuci s datumom 03. veljače 2017. danoj pred dva svjedoka i to Zlatka Ninčevića i Marije Hreščić, za koju stoji da je pohranjena kod suda u Trogiru, a u ovaj ostavinski predmet je uložena preslika oporuke, kao i oporuka sastavljena 03. siječnja 2017. kod javnog bilježnika Petra Žanka, na zapisnik sačinjen od strane prisjednice javnog bilježnika, u ovom postupku saslušane svjedokinje Danire Margeta Nuberg, koja ju je potpisala sa zapisničarom i svjedokom oporuke Mladenom Didak i Marijom Hrga, za koju je utvrđeno da je riječ o formalnoj valjanoj javnoj oporuci, te je ista pohranjena kod ovog suda u Trogiru, a u ostavinski spis je priložena preslika. Na zapisniku od 08.lipnja 2018. nasljedničke izjave dali su nasljednici Zorana Erceg koja priznaje oporuku od 03.

siječnja 2017. dok ne priznaje istinitom ni pravovaljanom oporuku od 03.veljače 2017., ističući da ta oporuka nema formu, da je nije sastavila majka slobodnom voljom već da je bila prevarena i prisiljena na sastavljanje ove oporuke, izjavu je dala i Radojka Teskera koja je priznala oporuku od 03. siječnja 2017, no osporila oporuku od 03. veljače 2017. iz istih razloga kao i sestra Zorana Erceg, te izjava Daniela Pažanina, sina koji izjavljuje da ne priznaje oporuku od 03.siječnja 2017., jer je tad majka bila prevarena i prisiljena na sastavljanje iste, a da to dokazuje i to što je u drugom mjesecu sastavila novu oporuku, od 03.veljače 2017., koju taj nasljednik priznaje istinitom i pravovaljanom. Navedeni nasljednici, kod izjave o prihvatu pojedinih oporuka, prihvatili su se i nasljednih dijelova pozivom na pojedine oporuke kako su to kazali u svojim izjavama. Sadrži i zapisnik o sastavljanju oporuke javnog bilježnika Petra Žanko OU-2/2016-1 od 03.01.2017., testament (moja oporuka) od 03.veljače 2017., za koje dvije oporuke su proglašene na zapisnik od 08.lipnja 2019. javnog bilježnika Željene Biuk, prijevod, punomoćni od 09.veljače 2017. s apostilama, opoziv punomoći od 03.veljače 2017., punomoći od 03.siječnja 2017., punomoći od 03.siječnja 2017. s apostilama, nasljednička izjava i punomoć Ante Pažanina, ovjerena po javnom bilježniku Petru Žanko OV-5083/2017 od 09.06.2017., nasljednička izjava Laure Brozović, koja ne priznaje oporuku od 03.siječnja 2017., jer da je sestra Zorana Erceg iskoristila stanje bespomoćnosti majke te da je prisilila na oporuku koju je sama Zorana sastavila, da je prava volja majke ona koja je slična oporuci iz 2015. koju je majka sama sastavila, a sadržajno odgovara oporuci datuma 03.veljače 2017. i koju oporuku nasljednica prihvaća kao istinitu i pravovaljanu, a time i svoj nasljedni dio, podupire izjavu i dokaze brata Danijela, izjava je ovjerena OV-2678/2018 po javnom bilježniku Željeni Biuk od 10.srpnja 2017., rješenje ovog suda o prekidu postupka od 24.studenog 2011., te upućivanje nasljednika u parnicu te rješenje Županijskog suda u Split Gž-485/2022 kojim se odbija žalba i potvrđuje prvostupanjsko rješenje.

24. Posebno se ističe kako iz sadržaja zapisnika od 3 siječnja 2017. proizlazi raspolaganje sada pok Lucije Pažanin na način da je imenovana u svojoj kući u Vinišću, u prisutnosti dva svjedoka Mladena Didaka i Marije Hrga, uz sudjelovanje predstavnika Javnobilježničkog ureda Petra Žanka prisjednica Danira Margeta –Nuber , i to nakon što je imenovana utvrdila da je oporučiteljica sposobna za rasuđivanje, ali slabog vida pa da ju nije u stanju samostalno pročitati, kao i da ju može potpisati, izjavila da ostavlja u slučaju smrti, svu svoju nepokretnu i pokretnu imovinu, prava novčana sredstva suprugu Anti Pažaninu, a za slučaj da ju on ne bi mogao naslijediti raspolaže na način da nekretnine , prizemlje kuće u Vinišću te pojedine dijelove garaže, podruma, vrta ostavlja kćerki Zorani Erceg, prvi kat kuće te točno označene dijelove podruma, suše, vrtla kćerki Lauri Brozović, potkrovlje kuće u Vinišću kćerki Radojki Teskera , potom i dijelove kužine predvorja svakoj kćerki za 1/3 , Nadalje Radojki Teskera kćerki ostavlja i zemlju poimenice naslovljenu, a zemlju ostavlja i sinu Danielu kojem da je već dala iznos od 15.000,00 eur-a, dodatno opisno pojedine naslovljene zemlje dijeli između kćerki Zorane i Laure. Pokretnine, one na računima u bankama i ostalu imovinu kojom nije raspolagala, ostavlja kćerki Zorani Erceg, ovom oporukom je stavila izvan snage oporuku od 20.rujna 2015. i to je naznačeno kao posljednja želja po kojoj da se postupi. Obveza Zorane jest da se brine o njima i da ih pokopa Oporučiteljica je oporuku potpisala, a ispod njezinog nalaze se i potpisi dva svjedoka. Ispod potpisa stoji i napomena javnobilježničke prisjednice, da kako oporuku nije bila u stanju oporučiteljica pročitati, da je istu ona pročitala u nazočnosti dvoje svjedoka. Konstatacija da je i potpisana po naprijed navedenim osobama , da se u spis ostavlja samo zapisnik ne i izvornik oporuke koji da se predaje osobno oporučiteljici.

Potpisom su oporučiteljica i svjedoci potvrdili izvršenje tih radnji .Na zapisniku na poleđini stoji i pečat javnobilježničkog ureda da je oporuka proglašena na zapisniku 8. lipnja 2017.

25. Iz Testamena (moja oporuka) iz veljače 2017.(list 15 spisa O -2241/17) stoji na prvoj stranici da je oporučiteljica te oporuke sada pok Lucija Pažanin, oporuka je pisana strojno s vidno većim fontom slova, sadržajno je pobrojana imovina (nazivi zemalja) ostaviteljice s jasnom izjavom kojom ostavinu dijeli na pojedine nasljednike; kćerkama i sinu, s tim da kuću u dijelu koja pripada ostaviteljici, kao i ostalu imovinu, (koju nije poimenice navela), ostavlja sinu Danijelu Pažaninu s naznakom da je to njezina posljednja volja koju želi da se ispoštuje nakon njezine smrti. Na prvoj stranici rukom je pod t 16. dopisana „Jakovljeva strana“ i ispod stoji vlastoručni potpis prezimena Pažanin te pri dnu desno prve stranice. Ispod potpisa ostavitelja stoje i potpisi dva svjedoka Zlatka Ninčevića kao svjedok 1 i svjedok 2 potpis Marije Hreščić na drugoj stranici, stoji i vlastoručni potpis, kod potpisa oporučitelja, prezimena Pažanin., na poleđini druge stranice stoji pečat javnog bilježnika da je predmetna oporuka proglašena 8. lipnja 2019.,

26. Iz izjave Marije Hreščić (list 11) naslovljena kao izjava u svezi oporuke supružnika Lucije i Ante Pažanina potpisanih 20.9.2015. i 3.2.2017, glede oporuke Ante Pažanina 14.6.2017 nakon smrti Lucije Pažanin preminule 17.3.2017- proizlazi da je riječ o svjedokinji oporuke, koju da je Ante Pažanin suprug ostaviteljice zamolio 10.9.2015 da bude svjedokinja oporučnog raspolaganja njegovog ali i supruge mu da su oporuke ispred svjedokinje pročitane , oboje oporučitelja su iste potpisali , potom i ona potpisom potvrdila. Nadalje da su ju 3.2.2017. supružnici pozvali ponovno za svjedokinju glede novih oporuka, rekli su joj da su 3.1.2017 promijenili oporuku ali su shvatili da us izigrani od vlastite kćerke Zorane Erceg pa su odlučili izmijeniti oporuke, sastaviti ponovno onakve sadržaja od 20.9.2015. skju su samovoljno sastavili. Lucija da je ispred nje izjavila i pred drugim svjedokom Zlatkom Ninčevićem da ne želi da na kućnom pragu stoji drugo ime osim Pažanin pa joj je važno bilo da kuću nakon njihove smrti naslijedi isključivo sin Danijel Pažanin. Nove oporuke pročitane i potpisane od supružnika, ponovno je svjedokinja potpisom potvrdila. Ponovno ju je Ante Pažanin nakon smrti supruge Lucije ,zamolio da mu bude svjedokinjom oporučnog raspolaganja koju je on sastavio 14. lipnja 2017 oporuka je glasni pročitana i potpisana od oporučitelja a ona je kao svjedok potvrdila istu svojim potpisom. Ova izjava sastavljena je 7. kolovoza 2020 , vlastoručno potpisana po Mariji Hreščić čiji potpis je ovjeren po javnom bilježniku mr.sc. Vlado Madunić posl.br. OV-2283/2020, 7. kolovoza 2020.

27. Iz izjave Zlatka Ninčevića (list 13) naslovljene kao izjava u svezi oporuke supružnika Lucije i Ante Pažanina potpisanih 20.9.2015. i 3.2.2017, glede oporuke Ante Pažanina 14.6.2017 nakon smrti Lucije Pažanin preminule 17.3.2017- proizlazi da je riječ o svjedoku oporuke sadržajno istovjetne izjave kao prethodna izjava Marije Hreščić . Izjava sastavljena je 7. kolovoza 2020 , vlastoručno potpisana po Zlatku Ninčeviću, čiji potpis je ovjeren po javnom bilježniku mr.sc. Vlado Madunić posl.br. OV-2285/2020, 7. kolovoza 2020.

28. Iz izjave Zlatka Ninčevića (list 45) sadržajno proizlazi opis njegovog odnosa s Antom Pažaninom kojeg da je poznavao od djetinjstva , prijateljevao s imenovanim, stalno se viđao s njim i suprugom sada pok Lucijom Pažanin, pomagao im jer im je sin

Daniel u inozemstvu , oni u Vinišću, , ante Pažanin da je bio dobrog zdravlja i dobrog vida, koristio jest naočale, od zdravstvenog tegoba istaknuo je tešku pokretljivost, sin Daniel da je napravio prilagođen stan u Njemačkoj kako bi njima bilo lakše kretati se, Daniel je vodio brigu o roditeljima, ponekad bi Zorana ljeti došla na odmor u Vinišće, Radojka tek na sat dva ljeti, kontakti s kćerkama su glavnom bili telefonski a sin je vodio brigu o njima. Ispred njega su Ante i Lucija kazali da im je želja da kuća pripadne Danielu, sinu , osjećali su se i prevareni od Zorane kad su radili oporuku ona da im je uzela novac, prisustvovao je svađi u kojoj je Ante telefonski zbog toga i vikao na Zoranu. Ova izjava sastavljena je 28. kolovoza 2023. i potpisana po izjavitelju čiji potpis je ovjerio javni bilježnik Željena Biuk pod posl.b OV -7731/2023 28. kolovoza 2023.

29. Iz izjave Jerke Janušić sadržajno proizlazi da je riječ o izjavi glede darovanja isporuke Ante i Lucije Pažanin koju je imenovana dala 3. rujna 2019. sadržajno se odnosi na tražnje Zorane da se izmijeni oporuka ovo kad je posjetila roditelja, preduvjet je da će ona brinuti se o roditeljima ako ju promijene, tražila je podjelu kuće na tri djela, njezina sestra Lucija da je zbog toga bila tužna , početkom siječnja 2017. je u prisustvo javnog bilježnika odvjetnice i dr osoba potpisana nova oporuka i svo vrijeme sestra je bila tužba i u suzama. Opisala je i posjed 15. siječnja 2017. Daniela i Dragana Brozovića , što je živnulo Luciju kad je vidjela sina, poslije njihove posjete sestra i njezin suprug odlučili su izmijeniti oporuku koju su napravili na zahtjev Zorane početkom Januara, učinili su svojevoljno bez pritiska od sina. Oduvijek je sestra govorila da kuća treba pripasti sinu Danielu, nakon promjene oporuke sestra joj je kazala da je sadržajno ista onoj oporuci iz 2015 i da kuća opet pripada Danielu. To je bila njezina volja i želja Oboje, Lucija i Ante su do smrti bili pri punoj svijesti i zdravom razumu .Izjava je ovjerena po javnom bilježniku Petru Žanku posl.br OV-7385/2019.

30. Druga izjava Jerke Janušić priložena u spis (list 49) odnosi se o načinu brige Lucije i Ante Pažnin nakon povrata iz Njemačke 1 studenog 2016. , ona da se o njima brinula prva dva tjedna , potom je ostala kod njih još mjesec dana brinut se o sestri, nije za to plaćena niti ju je angažirala Zorana već je to bila briga o sestri iz ljubavi i odgovornosti opisala je sto je točno i radila, opisala je kako je njegovateljica imena Mileva naprasno otišla, zet Ante je otišao u Njemačku kod Zorane, po povratku joj je kazao da ona ne mora stajati kod njih, poslušala ga je potom i došla ih obići 24. prosinca kada da ih je zatekla u lošem i zapuštenom stanju, ostala je kod njih brinuti se o njima do kraja godine, početku iduće došle su dvije osobe, angažirane po Zorani, to je trajalo 2 3 tjedna, prekinule su potom s brigom, nakon toga je ona opet preuzela brigu o njima do njihovog odlaska u Dom za starije gdje ih je posjećivala do smrti. Izjava je datirana 3. rujna 2019. ovjerena po javnom bilježniku Petru Žanko OV-7387/2019.

31. Treća izjava u spisu Jerke Janušić (list 51) po pitanju odnosa sestre i šogora (zeta) sa njihovim sinom Danijelom prema kojoj je taj odnos bio normalan, primijetila je da se sin više brinuo o njima nego li sestre opisala je točno na koji način je brigu davao sin posebno od 15. siječnja. Izjava je datirana 3.rujna 2019., vlastoručno potpisana i ovjeren po javnom bilježniku Petru Žanko Ov- 7389/2019 .

32. Spisu prileži i pismeno na njemačkom jeziku u ovjerenom prijevodu , na hrvatskom kao POTVRDA izrađena u Stuttgartu 5.srpnja 2022. o medicinskoj služi zdravstvenog osiguranja za Luciju i Antu Pažanin (list 85), podatci traženi na ime Daniel Pažanin iz spisa osiguranja

33. U odnosu na navedeno za kazati je da izjave svjedoka ovjerene i priložene u spis imaju snagu dokaza no poštivanjem načela neposrednosti i kontradiktornosti, po prijedlogu stranaka saslušani su u ovom postupku svjedoci koji su i dali izjave te su stranke imale prilike svjedocima postavljati dodatna pitanja pa u tom smislu dokazna snaga tih izjava naspram iskaza ovdje saslušanih svjedoka nije od značaj bila za odluku izuzev izjave sada pok tete stranaka ostaviteljičine sestre, Jerke Janušić .No, sadržaj njezine izjave u suštini bitnim se nalazi u smislu ocjene zdravstvenog stanja oporučiteljice, no njezin odnos sa djecom ovdje nije posebno nađen bitnim za odluku po postavljenim tužbenim zahtjevima.

34. Spisu prileži i punomoć od 3. siječnja 2017; poslovni broj OU 3/17 javnobilježnički akt javnog bilježnika Petra Žanka iz sadržaja kojeg proizlazi punomoć Lucije i Ante Pažanin dana kćerki Zorani Erceg za zastupanje poduzimanje pravnih radnji zaštite njihovim prava i pravnih interesa, posebno na zastupanje u mirovinskim fondovima u SR Njemačkoj, pred zavodom da zdravstveno osiguranje i kod svih banaka, neovlašteno pravo raspolaganja sredstvima na njihovim računima u SR Njemačkoj, vršiti uplate, podizati novac.

35. Iz javnobilježničkog akta naziva Punomoć od 3. siječnja 2017 istog Javnog bilježnika; poslovni brojOU 4/17 proizlazi sadržajno ovlast Zorani Erceg da u slučaj nesposobnosti roditelja Lucije i Ante Pažanin odluči za njih o liječenju i ovlast imenovanoj kao skrbnici za roditelje

36. Iz javnobilježničkog akta naziva Punomoć od 9. veljače 2017. istog javnog bilježnika u Trogiru; poslovni broj OU- 19/17 proizlazi ovlast Lucije Pažanina dana sinu Danielu Pažaninu da ju zastupa pred institucijama u Republici Hrvatskoj i SR Njemačkoj, poduzima pravne radnje i poslove zastupa ju posebno pred mirovinskim fondovima u SR Njemačkoj kod banaka ovlast na neograničeno raspolaganje sredstvima s njezinih računa, podizati novčane iznose vršiti uplate. Predmetna isprava ovjerena je Apostilama i dokazne snage su javnih isprava, ovjerene po tumaču za njemački jezik na dan 9. veljače 2017.

37. Punomoć za zastupanje u svim stvarima na dan 6. listopada 2016 (list 72-81 spisa) kojom je Lucija Pažanin ovlastila Daniela Pažanin na taksativno određen radnje , dostavljena u ovjerenom prijevodu sudskog tumača za njemački jezik,

38. No, navedene isprave naziva punomoći i opoziv, u suštini nisu nađeni bitnim za odluku o konkretnom tužbenom i protutužbenom zahtjevu, već isključivo kao dokaz da su i oporučiteljica i suprug, vršili određene pravne radnje svjesno i voljno, koje izjave su i javnobilježnički potvrđene, sastavljene od službene osobe u okviru svojih ovlasti, za koju se nalazi utvrđenim da je riječ o službeniku iskustveno osposobljenom ocijeniti sposobnost izjavitelja.

39. Spisu prileži i karton pacijentice Lucije Pažanin, po liječnici obiteljske medicine Julijane Bralić, odnosno osobni karton oporučiteljice, te čitanjem istog, ne nalazi se utvrđeno postojanje dijagnoza vezane za bolest očiju.

40. U sklopu personalnih dokaza provedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Danire Margeta Nuberg, Mirjana Mašće, Marije Hreščić, Zlatka Ninčevića, Dragana Brozovića.

41. Iz iskaza Danire Margeta Nuberg javnobilježničke prisjednice, u vrijeme sastavljanja oporuke iz siječnja 2017, a danas javnog bilježnika, proizlazi da je oporučiteljica sada pok. Lucija Pažanin prilikom raspolaganja 3. siječnja 2017. bila u takvom stanju da je svjedokinja kao djelatnik javnobilježničkog ureda, mogla izraditi javnu oporuku, odnosno primiti na zapisnik njezinu oporuku. Ostaviteljica je znala čitati i pisati, djelovala joj je kao pismena ali nije svjedokinja bila sigurna je li to i mogla osoba misli da su tako nešto kazali i članovi njezine obitelji. Svjedokinja se nije mogla sjetiti, zbog proteka vremena, je li tom prigodom koristila ostaviteljica naočale, niti tko joj je bio u pratnji. Ta oporuka izrađena je u kući stranke u Vinišću, uz prisutnost svjedoka. Koji da su bili prisutni jer je svjedokinja kod iskazivanja Pretpostavljala da je razlog što oporučiteljica priliko sastavljanja oporuke, nije mogla pročitati istu. Kada se svjedokinji predočio zapisnik o sastavljanju oporuke od 03. siječnja 2017. potvrdila je da je to taj zapisnik. Nije se mogla sjetiti je li taj isti dan sastavila još jednu javnu oporuku ali za supruga ostaviteljice u toj istoj kući. Na poseban upit, sjeća li se je li pok. Lucija pokušala pročitati oporuku pa to nije mogla, ili je odmah rekla da ne može pročitati oporuku, svjedokinja je odgovorila da je tako napisala pa da pretpostavlja da se tad već znalo da nije bila u mogućnosti pročitati oporuku koju joj je svjedokinja i pročitala. Na upit u kojem fontu veličina slova je bila ta oporuka, svjedokinja je odgovorila da su uvijek pisali u istom fontu, Times New Roman, to je font iz zapisnika, no svjedokinja se nije sjetila točno veličine slova, no zapisnici o oporuci uvijek se sastavljaju u istom fontu. Nakon potpisivanja oporuke oporučiteljica ju više nije kontaktirala, niti joj je dolazila u ured radi ovjere potpise na drugim ispravama, odnosno takvo nečega se ne sjeća. Misli da joj je dolazila Dom, ovo nakon potpisivanja oporuke, a gdje je bila smještena radi ovjere potpise na ispravama. Objasnila je i da se ne sastavlja zapisnik kod ovjere potpisa, već se zapisnik sastavlja o vanjskom uredovanju i na samoj ispravi se utvrđuje da je pismeno stranci pročitano . Ne sjeća se da bi ju netko drugi kontaktirao ili zvao ili došao u njezin ured sa zahtjevom da se izmijeni javna oporuka od 03. siječnja 2017. Ovu oporuku iz siječnja 2017 . došla je sastaviti na poziv nekoga od djece. Ne zna tko su bili svjedoci, ali kada je ona došla već su ju čekala dva svjedoka. Ona da im je to i unaprijed kazala da je to potrebno u ovoj situaciji. Objasnila je da onaj tko je došao u njezin ured sa željom da ona dođe u VInišće sastaviti oporuku da ju je u tom trenutku informirao da oporučiteljica nije u mogućnosti pročitati oporuku, pa je ona kazala da je potrebno da postoje dva svjedoka u tom činu. Na upit znači li to da joj je netko unaprijed kazao da oporučiteljica ne može ni čitati ni pisati, odnosno da se ona nije neposredno na licu mjesta se u to uvjerila, svjedokinja odgovara da je ona to i svojim dolaskom i sama provjerila, a kako je ranije odgovorila u konkretnoj situaciji znalo se da je potrebno prisustvo dva svjedoka. Na poseban upit sjeća li se da je tom prilikom dolaska u njihovu kuću dala oporučiteljici da ona to pročita, pa ona to nije mogla, svjedokinja je odgovorila da se ne sjeća. Na poseban upit je li s oporučiteljicom imala temu vezanu za pohranu oporuke, je li ista imala kakvu želju za pohranu oporuke, svjedokinja je odgovorila da Ništa više od onoga što je uobičajeno u svezi pohrane, a što se tiče konkretno, ona da se ne može sjetiti je li oporučiteljica imala kakvih posebnih želja.

42. Svjedokinja Mirjana Mašće u bitnom je kazala da je vlasnica Doma u kojem je bila smještena sada pok. Lucija Pažanin, svjedoči po sjećanju pa tako iskazuje da su

Korisnici Doma bili oboje supružnika i gđa Lucija i suprug Ante, sjeća se da je sin Danijel s ocem dolazio u potrazi za smještajem u njezin Dom, no nakon nekog perioda misli da je to bilo godinu dana od njihovog prvog susreta, trebalo je pokrenuti hitni postupak smještaja Lucije Pažanin. Naime, ona da je bila slabo pokretna, pretila s dijagnozom Parkins-a, no mogla je razgovarati, bila je svjesna i sjeća se da su ona i suprug joj Ante, bili ugodni korisnici Doma. Oboje komunikacijski svjesni i razgovor su vodili na hrvatskom jeziku, iako su dugo živjeli u Njemačkoj. Sin Danijel da je često dolazio u posjet roditeljima s Laurom, misli da je on i plaćao Dom, odnosno misli da je bio supotpisnik ugovora s Antom. Nije se mogla svjedokinja sjetiti je li Lucija čitala, ali zna da je pratila televiziju. Ugovor o smještaju u Dom ispred nje da su potpisali oboje supružnika .Ne pamti da je bilo ikakvih problema oko čitanja prilikom potpisivanja ugovora od strane Lucije- Ante sve dogovarao, a ona, supruga, Lucija, da je bila suglasna s njim. Zbog proteka godina nje se mogla svjedokinja sjetiti da bi dolazili javni bilježnici ovjeravati kakve potpise, ali prilikom dolaska, javni bilježnici se u pravilu dan ranije najave. Potvrdila je da je pok. Ante čitao opisavši i mjesto, u fotelji u kutu dnevne sobe gdje da je sjedio i čitao, gledao televiziju, a tu bi gledala televiziju i supruga. Svjedokinja je kći Zoranu jednom prilikom vidjela i to je za stolom sjedila. Poznavala je Jerku Janušić, sestru jednog od supružnika, koja da je dolazila u posjet često, a kasnije je i sama bila korisnica Doma. Zlatka Ninčevića, ne poznaje. Kod pok. Lucije uočila je motoričko propadanje i edeme potkoljenice, no Lucija je imala očuvanu svijest, bila je komunikativna i razumjela je i sebe i okolinu.

43. Iz iskaza Marija Hreščić prozilazi kako je pok. Luciju, odnosno Antu Pažanina, upoznala u Njemačkoj, a 2013. sa preselila u VInišće, od tada tu živi, da je. Luciji bila u dva navrata svjedok oporučnog raspolaganja 2015. i 2017. Za oporuku iz 2017. veljače ističe da ju je Ante njezin suprug zamolio da bude svjedok oporuke, sjeća se da je Lucija tom prilikom bila razborita normalna, te izjavu dala bez ikakvog pritiska prisile, ona je htjela ostaviti sinu Danijelu, a to zna ne samo što je čula tom prigodom, nego sve ove godine je to govorila. Nije stekla dojam da je imala loš odnos s kćerkama. Zna da joj je ostalo u sjećanju da je naznačila što kome ostavlja i da se točno zapisalo po njezinoj volji, čak se sjeća da se u jednom trenutku sama Lucija sjetila komadića zemlje pa je i u sadržaj te oporuke stavljeno rečenica :"Sve što je zaboravljeno, dakle nije zapisano, da Lucija ostavlja sinu Danijelu. Također zna da je Lucija prije sastavila i jednu oporuku na nagovor kćerke Zorane, međutim, kada su vidjeli Lucija i Ante da su izigrani jer Zorana nije nešto izvršila što je bila obećala, Lucija je sastavila ovu oporuku u veljači 2017. kojoj je ona bila svjedok. Ne zna tko je Marija Hrga, a Mladen Didak je seljanin iz istog mjesta, ali ne zna u kakvom je on odnosu bio s Lucijom. Tu oporuku je potpisala, kod Ante i Lucije, u njihovoj kući ; oporuka već bila napisana kada su oni došli, onda su ju potpisali Ante i Lucija, i potom i njih dvoje, ona i Zlatko Ninčević. Lucija je dobro vidjela , nisu joj trebale naočale. Svjedok Ninčevića je pročitao oporuku na glas na Lucijinu zamolbu .Svjedokinja je prepoznala da je riječ upravo o dokumentu oporuci iz predmeta O-2241/2017 naslova Testament, te odgovorila da je na prvoj stranici Dopisano upravo za jedan komadićak zemlje na kojoj su 1-2 masline, te je to rukom dopisao Ante, koji je rukom i potpisao na donjem desnom dijelu stranice, potvrdila je svjedokinja da je to njegov rukopis i potpis, dok je Lucija stavila svoj potpis na dnu lijevo te stranice. Također na drugoj stranici kod potpisa oporučitelja, misli da je riječ o potpisu Lucije, a također potvrđuje da je njezin potpis kod potpisa svjedoka broj 2. Na upit može li se sjetiti prije čitanja oporuke, je li pričala o oporuci, odnosno je li gđa Lucija znala sadržaj onoga što su napisali, svjedokinja je potvrdila da je njezin dojam bio da je ona to znala. Na upit da je htjela, je li gđa Lucija mogla pročitati

oporuku, svjedokinja je odgovorila potvrdno, da je to pok Lucija mogla. Na upit je li stekla dojam da je sadržaj oporuke dogovoren između supružnika, pok. Lucije i pok. Ante, svjedokinja je odgovorila potvrdno jer da su oni bili jedinstveni u sadržaju iste Istaknula je i da oporuka iz 2017. sadržajno odgovara onoj iz 2015., ona naime je kod obje bila svjedokom. Jerku Junušić, sestru pok. Lucije, poznavala je i one dvije su bile u odličnim odnosima, jako bliske, gotovo ovisne jedna o drugoj. Jerka je bila mlađa i jača i ona je pomagala Luciju. Na upit zna li tko je napisao oporuku, obzirom da je rekla da je ista već bila napisana kod njezinog dolaska, svjedokinja je odgovorila kako ju je napisao je gdin Ante u prisustvu gđe Lucije, prepoznala je njegov rukopis. Na upit Tko je tipkao oporuku, pošto je rekla da je rukopisom sastavio Ante, a oporuka je tipkana, objasnila je kako je Ante rukopisom sastavio sadržaj oporuke, a onda je taj sadržaj prenio na mašinu, jer je imao mašinu za tipkanje, ali on nije tipkao ispred njih. Potvrđuje da je potpisala ovaj testament koji je izrađen na mašini, a ne zna što se dogodilo s onim rukopisom, a kada je ona stavila potpis na ovaj dokument koji joj i se predočava imala je i uvid i u taj vlastoručno sastavljen od Ante i sad potvrđuje da sadržajno odgovara ovom istipkanom kojeg je potpisala. Taj što je Ante rukom napisao ona nije potpisala, već su potpisali ovaj što joj se predočava.

44. Svjedok Zlatko Ninčević objasnio je kako je bio susjed Lucije i Ante, živi u Vinišću i bio je svjedok dviju oporuka jednoj iz 2015. misli u rujnu i kod druge početkom veljače 2017. Ova iz 2015. nju je svojom rukom Ante sastavio, ispred njega ju je pisao, tu je još bila i Lucija. Oni su sve zajedno radili bili su povezani. Oporuka iz veljače 2017. bila je istipkana, sadržajno potpuno ista, odnosno jednaka onoj iz 2015., pa je zato i pitao Antu i Luciju zašto pišu isto, oni da su mu kazali da su se razočarali u kći Zoricu, da ih je izigrala i prevarila, imala je punomoć, te im je pokrala novce. Svjedok je kazao i da je čuo kako Ante viče na nju. Bio je prisutan kad su pričali na telefon, a to je bilo par dana prije potpisa oporuke. On sam da je bio jako dobar s Antom i Lucijom, pomagao im, vozio ih u doktora, često bio u njih. Također istaknuo je da je sam sadržaj oporuke iz 2017. prije potpisa razgovjetno i polako pročitao na glas, tako je bio zamoljen. Uz njega potpis na oporuku stavila je i Marija Hreščić, točno se sjeća da su za stolom bili njih četvoro u VInišću. Suglasnošću stranka svjedoku se predočila oporuka iz predmeta O-2241/2017 (list 15 spisa) koja je u preslici, te na poseban upit zna li čiji su ovo potpisi, svjedok je odgovorio kako je Na toj stranici na dnu lijevo, potpisala Lucija Pažanin, onda je Ante na donjoj desnoj strani. Na upit Tko je potpisao na drugoj stranici (list 16 spisa), čiji su potpisi na tom testamentu, svjedok je odgovorio da je njegov potpis kod oznake svjedoka broj 1, svjedok broj 2 je Marija Hreščić, a kod potpisa oporučitelja. Na upit Je li postojala oporuka prije veljače 2017., odnosno koliko je njemu poznato da bi bilo oporuka iza pok. Lucije, svjedok je odgovorio 2015. kako je već kazao, pa onda ova iz veljače 2017., a zna da je bio svjedok četiri mjeseca nakon, Anti kada je on napisao svoju oporuku. Na upit može li se sjetiti sadržaja oporuke iz veljače 2017., pošto ju je jasno i na glas pročitao, svjedok je odgovorio kako je To bilo prije 9 godina, ono što može kazati je da sadržaj predstavlja Lucijinu volju, točno je bilo naznačeno što kome pripada. Zna za kuću da je želja bila da pripadne Danijelu, ovo se sjeća jer je kazala da prezime Pažanin treba ostati na kući. Na upit Kada su potpisivali oporuku, kakva je bila Lucija, je li imala kakvih zdravstvenih problema , svjedok je odgovorio da je Lucija bila svjesna, razumna, nikakvih problema u komunikaciji nije bilo s njom, dobro ju je poznavao jer je dolazio kod njih, njezin vid je bio dobar, ali žalila se na problem s nogama. Sjeća se da je sa Lucijinom sestrom, Jerkom Janušić bio svako drugi dan u posjet u bolnici, a Jerka je ranije stala kod Lucije kući, prala i kuhala, jer je Lucija imala problem s nogama. Opisao je da ga je sada

pok.Ante zvao telefonom, ali on ga je inače zvao na telefon jer su se često čuli i često je bio kod njih, susjedi su, kada je došao oporuka je već bila istipkana, nije pitao tko je istipkao, već je Lucijinu oporuku glasno i jasno pročitao.Na upit Je li prvo pročitao ili potpisao, svjedok je odgovorio, da su je prvo pročitali, pa su je potpisali i to redoslijedom najprije Lucija, onda Ante, pa on i onda Marija. Na upit Je li netko od Ante ili Lucije dva puta potpisao testament, svjedok je odgovorio da se ne može na upit je li na istipkanoj oporuci što bilo dopisivano rukom svjedok je odgovorio da je Ante jednom crticom dopisao, ali to je sve što je on napravio, a što je dopisao ne zna misli da je riječ o zemlji koja se ostavlja nekom od djece, s tim da je bila suglasna i Lucija ovo zna jer da su ispred njega pričali, naime zaboravili su za jednu zemlju koju su također željeli podijeliti i zna da je to bila Lucijina volja. Na upit kada je Rekao da je da je gđa Lucija imala dobar vid, je li ista nosila naočale za vid , odgovorio je da je Naočale nosila samo kad je čitala i pisala. Na upit Može li reći je li stekao dojam da je gđa Lucija znala sadržaj oporuke , odgovorio je kako je ona u potpunosti znala sadržaj čak je i kazala da je to njena volja, da je to konačna volja i da tako mora biti. Na upit pošto su ju znali, je li Lucija mogla pročitati oporuku, je li znala čitati, svjedok je odgovorio potvrdno i objasnio da je znala i da je čitala knjigu – Bibliju. Oporuka je imala dvije stranice. Zna da se oporučiteljica potpisala na prvoj stranici, ne zna je li na drugoj, nije se mogao sjetiti kod iskazivanja jer je prošlo 9 godina .Kćerke Zorane i Radojke obje su živjele u Njemačkoj, a roditelji su živjeli u Vinišću i nije mogao kazati da su se one brinule o majci Luciji. Sina Danijela je viđao da dolazi roditeljima, brinuo se o njima, donosio im potrebito, zna da je njihov odnos bio dobar. Na upit je li mu poznat Mladen DIdak, svjedok je odgovorio da mu je Poznata osoba pod imenom Mladen ali ne zna je li odgovara prezimenu, on je seljanin iz Vinišća, koji je kako mu je to Ante kazao naplaćivao Anti prijevoz, to mu je jako puno naplaćivao. Naime, svjedok je Antu i Luciju često vozio, a kada je on bio bolestan onda je Ante zamolio Mladena, što mu je Mladen dobro naplatio. Na upit zna li tko je Marija Hrga svjedok je odgovorio da ne zna, da nikada nije čuo za tu osobu.

45. Svjedok Dragan Brozović je jedini svjedok koji je u bliskom srodstvu s tuženom ad2, naime njezin je suprug i time njegov iskaz može se samim time smatrati obojanim subjektivnošću i željom za uspjehom tuženika u postupku. Da je to ispravan zaključak dokazuje i to što sadržaj njegovog iskaza u suštini odgovara iskazu tuženika ad 2.,a svoja saznanja crpi od supruge tužene ad2. Neposredan saznanja o kojima je ovaj svjedok govorio u suštini tiču se o odnosima u obitelji odnosno tko je i na koji način brinuo o pok Luciji Pažanin što ovdje nije nađeno bitnim u odnosu na predmet postavljenih tužbenih zahtjeva. Ono što je ovaj sud našao bitnim jest to da je potvrdio da je u razgovoru s roditeljima supruge Antom i Lucijom, saznao za njihovu namjeru da promjene oporuku iz siječnja 2017., a da su to stvarno napravili saznao je od supruge Laure. Također korisna saznanja iz iskaza se nalazi u pogledu opisa zdravstvenog stanja oporučiteljice u vrijeme sačinjenja oporuka sada pok. Lucije, jer je odgovorio da je neposrednim kontaktom s Lucijom uočio, od siječnja 2017., kada je s Danijelom bio dolje kod njih, jest to da se ona teško kretala, no s njom se moglo uredno razgovarati i bila je radosna što su došli te da unutar obitelji nikada nije bilo govora da Lucija dobro ne vidi, nije ju vidio da čita, međutim uredno ih je vidjela, Danijel se uistinu brinuo o roditeljima, dok je Zorana pokazala određenu brigu spram roditelja, ali nije bilo baš često da bi im dolazila pomagati, vidio je jednu gospođu, misli da se zvala Marija da se brine o Anti i Luciji, a Lucijina sestra je vodila brigu o njima, iako je četiri godine starija od Lucije. Zna da je Zorica, (Zorana tužiteljica), Lucija da je je koristila telefon, zvala njegovu suprugu, a čak se i njegovoj majci javljala na telefon,

njegovoj supruzi pisala je i slala čestitke, za blagdane, npr za Božić i pok Ante znao je čitati, on da je bio visoko obrazovan, bio je teolog. Nema informaciju da bi Lucija imala neki teži zdravstveni problem tijekom 2016/2017, zbog kojeg bi joj bila potrebna liječnička pomoć .

46. Stranački iskazi u suštini opterećeni su obiteljskim međusobnim odnosima stranaka koji su braća i sestre (dok je tužitelj ad2 preuzeo postupak nakon smrti majke preminule kćerke oporučitelja, sestre preostalih stranaka) i time iscrpnim iznošenja okolnosti obiteljskih odnosa koje su preteča sastavljanja oporuka. Posebno je naglašeno opisivanje konkretnih radnji poduzimanih spram roditelja u smislu brige i skrbi za iste. No te okolnosti o kojima su svjedočili ovdje nisu nađene bitnim za odluku predmet spora nije ugovor o doživotnom uzdržavanju već postojanje ispunjenja zakonskih pretpostavki za valjanost oporuka, kao i u svezi obveze Zorane iz oporuke iz siječnja 2017. koje je ona izvršavala, što uostalom iskazom potvrđuje i sam tuženik ad1).

47. Ipak ono što se iskazima ističe jest činjenica da je svatko od saslušanih stranaka u ovom postupku svjedočio i o neposrednim saznanjima koja su stekli prilikom sastavljanja oporuke oporučiteljice čije valjanosti ne spore, već naprotiv spore valjanost one oporuke izrađena u korist suprotne stranke ovog postupka, izuzev tužene ad2. Laure. Iak iz stranačkih iskaza izuzev iskaza Laure tužene ad2 proizlazi da je bilo više oporuka odnosno prema tužiteljici ad 1 čak jedna zajednička, ovdje sud zaključuje na temelju utvrđenja u postupku kako su obje oporuke koje se ovdje pobijaju oporučno raspolaganje pok Lucije Pažanin.

48. Tužiteljica-protutužena ad1): Zorana Erceg iskazom je objasnila odnose u obitelji i stanje svojih roditelja, opisavši ih teškog zdravstvenog stanja, na način da oboje nisu mogli ni čitati ni pisati, te da su sve za njih drugi radili. Iskazala je kako je Danijel od oca dobio za života novce, 20.000,00 EUR-a da im kupi apartman te dodatno 7.000,00 EUR-a, uz mjesečni najam od 700,00 EUR-a. Posjetom ocu vidjela je da žive u neurednim uvjetima, majka je bila u krevetu ležala zbog svog zdravstvenog stanja, Tom prigodom ona da je očistila stan, poslala tatu Antu u prodavaonicu, pružala im je u dva navrata terapeutske usluge no da ih nije mogla k sebi primiti da ih je Danijel prijavio u Dom u Seget Vranjicu nakon čega da je majka doživjela psihički šok iz Doma su izišli isti dan, vratili su se živjeti u kuću u Vinišću. Zna da je tad otac uočio da mu je blokiran novac, to mu je Danijel napravio, pa ju je otac zvao da im pomognem. Otac joj je došao u Njemačku avionom sam, bez pratnje, dao joj je punomoć za račune. Ona im je našla ženu iz Bosne koja ih je pomagala, što je u početku i financirala, a nakon što joj je otac dao punomoć oni su je dalje financirali. Punomoć od oca za račune, dobila je u prosincu 2016.a povučena je u veljači 2017., što njoj nije bilo najavljeno U siječnju 2017. otac da ju je tražio da ona dođe iz Njemačke radi oporučnog raspolaganja da riješi imovinu, nakon čega je ona angažirala još dvije žene iz Splita da se brinu o njima, jedna od njih je i Marija Hrga oporučna svjedokinja kod javne oporuke koja je napravljena kod javnog bilježnika jer roditelji nisu mogli ni čitati ni pisati zbog slabog vida i bolesne ruke Drugi svjedok je Mladen Didak, kojeg je upoznala preko tate, njega nije znala od prije .O sastavljanju te oporuke nije obavijestila Danijela i Lauru, oni naime nisu htjeli imati kontakta s roditeljima pa ni s njom, jedno 3-4 mjeseca . Žene koje su se brinule o roditeljima kazale da su tad da su u tom periodu prije oporuke iz veljače 2017, došli Danijel i Laura kod roditelja, i ona saznaje da joj je punomoć od tate ukinuta . Nije znala za raniju oporuku iz 2015, dok je oporuka iz

siječnja 2017. jedna zajednička oporuka majke i oca. Na poseban upit kod iskazivanja je li javni bilježnik konstatirao da ni majka ni otac ne mogu čitati ni pisati, tužiteljica-potutužena ad1) odgovorila je da ona samo zna da nisu mogli čitati ni pisati, tražili su da dođe javni bilježnik, on je i došao i sastavio oporuku i pročitao ju, svi su bili uvjerenja da je sve u redu. Na upit kako se javni bilježnik uvjerio da roditelji ne znaju čitati ni pisati, je li ona zvala javnog bilježnika, tužiteljica-potutužena ad1) odgovorila je da su majka i otac zvali javnog bilježnika preko nje, ona da je onda išla kod javnog bilježnika jer i sama zna da roditelji nisu mogli ni čitati ni pisati zbog slabog vida. Na upit gdje je pohranjena oporuka iz siječnja 2017. odgovorila je kod roditelja. Na upit je li otac mogao čitati kada joj je dao punomoć u prosincu 2016., tužiteljica-potutužena ad1) odgovorila je da se ne sjeća, ali misli da je on htio da financije dođu na njegov račun pa je to i pročitao. Na upit jesu li razgovarali u siječnju 2017. jesu li imali dogovor s roditeljima da će ići u drugi Dom nakon oporuke, odgovorila je niječno te da je njihov dogovor bio da će se urediti donji kat kuće u Vinišću kako bi se oni tu smjestili, a prije toga su oni stanovali na srednjem odnosno drugom katu kuće, međutim stepenice da su bile teške. Na upit je li njezina sestra dobila veću imovinu prema oporuci iz siječnja ili veljače 2017. odgovorila je da to ne zna.

49. Tuženik-protutužitelj ad1): Daniel Pažanin kazao je da je otac i ranije vlastoručnu oporuku s majkom napisao i potpisao još 2014. Na njezinu zamolbu da i majka izradi oporuku sa svojom voljom, otac je sastavio oporuku iz 2015., Kada je bio na dopustu 2016. kod roditelja, da su nekoliko sati radile dvije žene Brankica i Milica kao ispomoć, a otac je vozio, po danu je bio aktivan, a po noći se brinuo o njegovoj majci na svaki njen poziv, što je tuženika zabrinulo. Kad se vratio se u Njemačku da ga je otac nazvao i rekao mu da on i majka moraju doći kod njega zbog čega da je kupio kuću u Njemačkoj kako bi svi zajedno stali u nju, uložio novac, roditelji su došli početkom listopada 2016. u Njemačku, sami s avionom. Četiri tjedna da su bili kod njega i imali su intenzivnu njegu, što je za njega bilo jako zahtjevno ; majka je znala čitati, čitala je Bibliju. Položila je test na temelju kojeg su dobili pomoć od institucija u Njemačkoj .Roditelji su se željeli u VInišće, Dogovor sa sestrama jest bio da roditelje pošalju na nekoliko dana u Dom, dok ne riješe žene koje bi se brinule o njima. 01. studenog 2016. roditelji su došli u Dom u Seget Vranjic, gdje ih je dočekala Mirjana Mašće, roditelji su se tomu protivili i na sve njih, (djecu) se naljutili. Zorana je rekla da roditelji ne mogu ostati u Domu da će se ona brinuti za njih, ali znao je da ona ne može jer je imala maloljetnu djecu, a i probleme u braku zbog kojih joj je on pomagao. Nakon što su roditelji izašli iz Doma, pustio je sve, nije imao više kontakta s roditeljima, prepustio joj je roditelje, nije imao ni s njima kontakta, čekao je malo da se smire od stresa. Naime, to je bila uputa od Zorane. Od Laure je u siječnju 2017. čuo da je promijenjena oporuka i Lauri je kazao da ako je to volja roditelja da je to uredu. U siječnju 2017. imao je posao u Medenoj, pa je odlučio posjetiti roditelje i nazvao ih, već po pozivu otac je iskazao sreću, što ih je kontaktirao. Zorana, da mu je branila da ide roditeljima, kada je došao, bila je i teta tu i svi su bili sretni, a majka je "živnula" od sreće što je došao, tek tada je saznao od roditelja kako im je Zorica kazala, da oni s njima ne žele nikakav odnos. Lagala im je da ih je on namjeravao smjestiti u psihijatrijsku ustanovu. On da je roditeljima kazao istinu te da je odgovorno postupio prema njima, kada ih je odveo u Dom, kada su to shvatili majka je kazala da će promijeniti oporuku, koja uostalom da nije bila njena volja. To tad nije mogao pa im je kazao da će se vratiti za dva tjedna, on da se i ranije vratio jer im je strina preminula, pa je išao na sprovod. Tom prilikom zatekao je roditelje same bez ispomoći, otac je kazao da ih je Zorana htjela smjestiti u Dom u Kaštel Sućurcu, s ocem je išao pogledati

Dom, te su mu djelatnici kazali da imaju već dogovoren termin s Zoranom, a da su roditelje htjeli smjestiti na odjel s demencijom i psihički bolesnim osobama zaključanih vrata. Otac mu je kazao da on neće tu doći i majka je kazala da ne želi tu ići, nakon toga su raskinuli punomoć Zorani, točnije nagovijestili su da će promijeniti oporuku, a punomoć su raskinuli isto nekada u to vrijeme, ali se nije mogao sjetiti datuma. Nakon toga vodio je oca da vidi nekoliko domova kako bi se odlučio gdje će se smjestiti, naposljetku to je bio Dom „None“. Naime, osvijestili su da nemaju kud i da moraju u Dom. Zorana je znala za promjenu oporuke kroz telefonski razgovor s ocem 05. veljače 2017., a ovo zna jer je vidio avionsku kartu kupljenu očevim novcima 05. veljače 2017., ona da nije htjela doći kada je saznala da je otac promijenio oporuku, ovo zna preko oca koji je s njom imao telefonski razgovor. Na upit kako je došlo do sačinjenja oporuke od 03. veljače 2017. odgovorio je da kako je kazao kada su shvatili da su izigrani od strane Zorane, odlučili su izmijeniti oporuku iz siječnja 2017., tako da, kada se on vratio iz Njemačke kod njih, zajedno s ocem išao je kod javnog bilježnika Margete Nuberg, kako bi raskinuli oporuku iz siječnja, majka nije mogla hodati, ostala je kod kuće, samo je dala ocu nalog da tako napravi. Javna bilježnica je kazala da oporuka nije kod nje pohranjena, da moraju biti kod njega kući ili kod kćerke, otac je kazao da oporuka nije kod kuće te da ne zna gdje je . Tada je javna bilježnica na upit oca kako će promijeniti oporučno raspolaganje te oporuke, odgovorila kako je već ranije više puta kazala ocu da ako se može potpisati da su mu potrebna dva svjedoka, ako se ne zna potpisati, da mora izjaviti javnu oporuku, pa mu je naposljetku preporučila, da mu je dovoljno za oporučno raspolaganje dovesti dva svjedoka jer se oni znaju potpisati. Naime, znala je javna bilježnica da se majka zna potpisati jer je bila kod nje u siječnju 2017. S njom je bila i Laura, jer je i ona to čula od javne bilježnicom, nakon razgovora s javnom bilježnicom, otac je došao kući i sjeo u kancelariju otvorio oporuku iz 2015 isprintao ju, pozvao dva svjedoka, majka ju je držala u rukama i čitala, Zlatko Ninčević je tu oporuku pročitao i majka je oporuku prva potpisala. Laura i on su sjedili na kauču, a roditelji i svjedoci su sjedili za stolom, a to je bilo 03. veljače 2017. Na upit je li što dopisivano rukom na toj oporuci odgovorio je potvrdno jer da se majka nečega dodatnog sjetila i otac je svojom rukom dopisao još jednu zemlju, to je bila volja njih dvoje. Dakle, objasnio je da su u siječnju 2017. i otac i majka, svatko od njih po na osob, izradili po jednu oporuku. Naknadno je saznao za te oporuke iz siječnja 2017. i da na obje piše da ne mogu čitati .U veljači 2017., i to 03. veljače 2017. otac je sastavio jednu oporuku i majka je imala jednu oporuku. Majka da je bila teško pokretljiva zbog bolnosti kičme i nogu, no bila je razumna, nikakvu bolest s očima nije imala, kada je smještana u Dom i dalje je čitala, sjeća se da je imala Bibliju koju je čitala. Majčina sestra, njegova teta brinula se o njima kao njihova desna ruka. Žene koje su se brinule o roditeljima, on tuženik-protutužitelj ad1) nije financirao, jer da je dogovor bio da to Zorana financira, međutim kada je dobila punomoć od oca, ona da je očevim novcima plaćala žene, a kada je otac to osvijestio shvatio je da je prevaren.

50. Tužena-protutužiteljica ad2): Laura Brozović kazala je da su ju par godina prije oporuka, Zorana i Radojka htjele pridobiti kako bi napravile testament, i na taj način dobiti više i mimo Danijela, međutim to po njoj nije bilo u redu pa im je odgovorila da su im roditelji Vinišćani s kamena da dobro znaju što rade. Tako i ona zna da majka nikada ne bi dijelila kuću na tri djela, jer je od takve podjele imala traume od vlastitih roditelja i zna da je njena volja da kuća pripadne sinu Danijelu. Na upit koliko je oporuka majka izradila, koliko otac, koliko oporuka postoji, tužena-protutužiteljica ad2) odgovorila je da je oduvijek postojala samo jedna oporuka ona 2014. ručno napravljena, 2015. istipkana, a ponovljena 03. veljače 2017., dok ona iz

siječnja 2017. ne predstavlja volju majke i oca. Ova jedna oporuka za koju smatra da je jedina valjana u konačnici od 03. veljače 2017. personalizirana je , predstavlja na dva papira volju oca i volju majke, dakle svatko je oporučno raspolagao svojom voljom, personalizirana oporuka. Oporuka iz siječnja 2017 da ne predstavlja volju majke, a njena volja je da je kuća na brata Danijela, smatra svjedokinja da je ovom oporukom makka iznuđena jer da iza svega jasno je da je Zorana uvjetovala brigu o njima, roditeljima, s ovom oporukom iz siječnja 2017. Naime, ona da je takvo nešto čula od roditelja, jer da su 01. veljače 2017 razgovarali Daniel, roditelji i ona, kada su bili na sprovodu ujne pa su posjetili roditelje, osvijestili što se dogodilo, pa su bili s ocem kod odvjetnika Remetina da poništi punomoć koju je dao Zorani, odvjetnik nam je kazao da je riječ o punomoći s širokim ovlaštenjima, koja se nikad nikome ne daje, a 03. veljače 2017. su bili kod javnog bilježnika i ona im je objasnila što treba točno poduzeti da bi se oporučno valjano raspolagalo, a to je već brat kazao u svom iskazu detaljno Na upit Kakav je bio vid vaše majke u vrijeme sačinjena oporuke 2017., tužena-protutužiteljica ad2) odgovorila je da je ona mogla čitati, imala je "orlove oči" problem zdravstveni je bio fibromialgija, otežana pokretljivost, te Parkins sindrom, čitati je mogla, nitko je nije mogao prevariti bila je razumna, u domu je čitala Bibliju. Svake godine ljeti bi dolazila kod roditelja, a 2017. je bila te prigode kada je bio sprovod strini 01. veljače 2017., a potom krajem veljače 2017., a majka je umrla 17. ožujka 2017. Oporuku iz veljače 2017., isprintao je otac, za sebe i za majku, a sadržajno ona predstavlja njihovu volju iz 2015. Ona sama, više dobiva oporukom iz siječnja 2017. time dobiva i dio kuće, no to nije pitanje jer da ona samo želi da se ispoštuje prava volja njihovih roditelja, a to je kako je kazala, nije sadržaj te oporuke iz siječnja 2017., već ove iz veljače 2017.te je bila prisutna kada se ova sastavljala sjedila je na kauču s Danijelom, oni su bili za stolom, majka je držala i čitala tu oporuku, bili su s njima i svjedoci, majka se u jednom trenu sjetila da su zaboravili u sadržaj staviti i raspolaganje "Jakovljeve strane" riječ je o zemljici koja je dopala njoj. I da je samo to rukom otac dopisao, ovo na volju i traženje majke.

51. Analizirajući sve dokaze koji su provedeni, svaki zasebno i u njihovoj ukupnosti, prvo je za kazati kako iz izvedenih dokaza ne proizlazi postojanje nedostatka koji bi rezultirao prihvaćanjem postavljenog tužbenog i protutužbenog zahtjeva.

52. Kod obje oporuke i one iz siječnja 2017 i one iz veljače 2017. prvo se ističe kako je oporučiteljica raspolaganje vršila na temelju slobodne volje, stoga različitost raspoređivanja ostavine nasljednicima oporuke iz veljače 2017 u odnosu na onu iz siječnja 2017 ne znači i da je netko kod pisanje oporuke iz siječnja 2017. utjecao na oporučiteljicu u smislu toga da ona nešto napiše protivno svojoj volji. Naime, slobodna volja uključuje i svjesnu izmjenu sadržaja oporuke, pri čemu se ističe da je oporuka iz siječnja 2017 sastavljena kao javna, uz prisutnost dva svjedoka, od strane predstavnika javno bilježničkog ureda, koji iskustveno zna procijeniti voljni karakter oporučitelja.

53. Razmatrajući tužbeni zahtjev na ništetnost zbog nedostatka forme, suprotno stavu tužitelja protutuženika, oporuka iz veljače 2017., sadrži sve zakonom predviđene elemente. Oporuka dakle nema nedostataka u formi, kako to tužiteljica i tužitelj tvrde u tužbi. Oporuka nije vlastoručna već je sastavljena upotrebom pisača. Svjedoci oporuke su potpisali oporuku istodobno, zajedno s oporučiteljicom prethodno ju pročitavši kako je to iskazao svjedok Ninčević. Naime, isprava koja predstavlja oporuku sastavljena je u kući oporučiteljice od strane supruga pri čemu nije od važnosti

i da je jedan pasus imovine dopisan rukom istog, no oporučiteljica je znala sadržaj oporuke (za koju je u postupku utvrđeno da je znala čitati i pisati i da je znala sadržaj te oporuke iz veljače 2017, ovo posebno kad se istinitim nalaze iskazi oporučnih svjedoka pa tako posebno Marije Hrašće koja je bila i ranije svjedokinja kod oporuke iz 2015. i koja je kazala da u suštini ova iz veljače 2017. predstavlja oporuku po sadržaju jednaku onoj iz 2015.) čime se utvrđuje da je prilikom sastavljanja ove oporuke oporučiteljica iskazala svoju pravu volju podjele ostavine.

54. Tu je za istaknuti da za pravnu valjanost oporuke potrebno je da oporučitelj zna i može čitati i pisati, i da za već sastavljenu ispravu (oporuku), bez obzira na to tko ju je sastavio (dakle uključujući i supruga ostaviteljice) , izjavi pred dva istodobno nazočna svjedoka da je to njegova oporuka te je pred njima potpiše. Za valjanost pisane oporuke pred svjedocima dakle, nije potrebno da oporučitelj oporuku pročita. Ovdje su tako svjedoci iskazali da su potpisali predmetnu oporuku i da su bili nazočni potpisivanju zajedno s pok. oporučiteljicom, pri čemu se ističe iskaz svjedokinje Hrašće, koja je točno naznačila mjesta na kojima je oporučiteljica stavila svoje potpise, na prvoj i na drugoj strani Testamenta.

55. Kod zaključenja te oporuke svjedoci su opisivali i da je oporučiteljica bila normalna i razborita, da se točno zapisivalo prema njezinoj volji, dakle proizlazi da je bila sposobna za taj oblik oporuke, a njezina svijest i volja za zaključenje oporuke tog sadržaja kako to stoji na testamentu iz veljače 2017., nije dovedena u pitanje. Tu je za dodati kako su oboje ovih svjedoka poznavali Luciju dugi niz godina pa se tako prihvaćaju njihova utvrđenja istinitim i u pogledu toga da je dobro vidjela kako je to izjavila Marija Hrašće, odnosno da je njezin vid bio dobar, kako je kazao svjedok Ninčević dakle, niti jedan svjedok nije naveo da nije znala ni mogla čitati i pisati niti iz medicinske dokumentacije, zdravstvenog kartona ne bi tako nešto proizlazilo u smislu toga da je imala ozbiljnih problema s očima zbog kojih da ne bi mogla vidjeti, .

56. Oporučiteljica, kako su to ti svjedoci kazali, potpuno je znala sadržaj oporuke i to je bila njezina volja, a sadržajno, uočio je svjedok da odgovara onoj iz 2015. ovo ujedno potvrđuje i dio iskaza svjedokinje Hrašće koja je kazala da je ranije vidjela i prije nego li je Ante, suprug istipkao istu da ju je vidjela napisanu rukom, te da sadržaj one iz 2015. odgovara ovoj iz veljače 2017. Stoga na temelju tako suglasnih izjašnjenja neposrednih svjedoka oporučnog raspolaganja, ujedno i svjedoka Lucijina života s kojima su prijateljevali dugi niz godina, zaključuje se da da je oporučiteljica bila svjesna sadržaja te oporuke i željela istu te da je i izjavila da je predmetna oporuka njena. Potpis oporuke iako je početno opovrgnut, postao je nesporan jer su naknadno tužitelji protutuženici, ovo nakon saslušanja oporučnih svjedoka, odustali od provođenja grafološkog vještačenja (list 141 i list 154 spisa), dok je točno mjesto potpisa oporučiteljice potvrđeno na dva mjesta, kako na prvoj stranici tako i na drugoj od oporučnih svjedoka Hrašće i Ninčevića. Stoga iz dokaznog postupka, utvrđena je činjenica da je vlastoručni potpis oporučiteljica na testamentu stavila u prisutnosti dva svjedoka oporuke pa iz tog razloga oporuka je po formi valjana te nije ostvaren razlozi za ništetnost .

57. Stoga nije od značaj navod sa zapisnika sastavljenog na temelju utvrđenja javnog bilježnika iz siječnja 2017. da oporučiteljica slabije vidi za valjanost oporuke iz veljače 2017. Naime u tom trenutku, kod sastavljanja javne oporuke iz siječnja 2017., ovo uvažavajući i činjenicu da su slova za stariju osobu u službenoj formi kod

sastavljanja dokumenta, vidno manja, (u usporedbi s fontom slova Testamenta iz veljače 2017) te posebno cijeneći činjenicu da nitko od svjedoka nije kazivao da je oporučiteljica imala bolest očiju zbog koje da nije mogla čitati niti se u zapisniku javnog bilježnika spominje stupanj slabovidnosti, niti je takva dijagnoza navedena od obiteljskog liječnika u medicinskom kartonu ostaviteljice, ne smatra se utvrđenim da je oporučiteljica imala takvu bolest očiju da nije bila u mogućnosti čitati ni pisati kao što bi to primjerice bilo uslijed dijagnoza senilne katarakte, tj. siva mrena, pri čemu ističe se da i ona ima svoje gradacije te da i ona može varirati sve do potpune zamućenosti što bi tek tada onemogućilo čitanje i pisanje. No, takvo nešto nije u spisu utvrđeno pa sud vjerodostojnim prihvaća iskaze oporučnih svjedoka o njezinom stvarnom zdravstvenom stanju koji su ju uostalom poznavali dugi niz godina pa se tako ne nalazi da bi konkretno kod sastavljanja Testamenta oporuke iz veljače 2017. došlo do povrede zakonom propisane forme koji bi rezultirao njezinom ništetnosti.

58. Svakako saslušani oporučni svjedoci, kad se njihov iskaz odvede i u svezu s iskazom Mirjane Mašće vlasnice doma za starije osobe , koja je kazala da je Lucija potpisala ugovor o smještaju u Dom, da je pratila televizor te detaljno opisala mjesto gdje su supružnici sjedili, dodatno da je Ante redovno čitao, jasno je da je riječ o u bitnim činjenicama suglasnim, jasnim, nedvojbenim i nedvosmislenim iskazima dok protudokaza tužitelji protutuženici na okolnost slabovidnosti u smislu toga da oporučiteljica nije mogla ni čitati ni pisati, nije pružen.

59. Konstatacija utvrđena na zapisnik po javnobilježničkom prisjedniku ovdje se nalazi tek pripremljena formulacija po prethodnom informiranju tužiteljice ad1 protutužene što uostalom proizlazi iz njezinog iskaza koja je opisala kako se odvijao način komunikacije s uredom javnog bilježnika. Naime, prema zaključku ovdje suda, ona je unaprijed kazala da je oporučiteljica slabovidna, što su ovdje saslušani svjedoci Hrašće,Ninčević osporili, a koji su više od djece bili u kontaktu s oporučiteljicom i poznavali dobro njezino zdravstveno stanje .Tu je za dodati kako ta oporuka uostalom podliježe zakonitostima kod sastavljanja pa i u pogledu veličine fonta slova za koji sud navodi da je moguće i bio problem pročitati, jer je vidno manji , svakako manji od fonta slova Testamenta iz veljače 2017. ,no to ne znači da je to dokaz općeg stanja - lošeg vida i nemoćnosti čitanja i pisanja, ovo posebno kad u svim drugim životnim situacijama, nitko od svjedoka koji su dugi niz godina poznavali oporučiteljicu, nije primijetio nikakvih problema oporučiteljice sa slabovidnošću.

60. Stoga tužiteljičini navod da je majka bila slabog vida pa da je to razlog nevaljanosti forme javne oporuke iz veljače 2017. ne nalaze se dokazanim, ovo posebno kad se u obzir uzmu iskazi saslušanih svjedoka koji su iskazivali da takvih problema oporučiteljica nije imala.

61. U nastavku u odnosu na stranačke iskaze tužene ad1 i tuženika ad1, za kazati je kako su u bitnom suprotni pa je sud vjerodostojnim uzeo iskaze koji su suglasni s ostalim dokazima. Naime stranački iskaz nasljednika oporučiteljice, uglavnom je usmjeren na uspjeh u postupku i opisivanje odnosa unutar obitelji pa nije nađen posebno bitnim za odluku o predmetu spora, izuzev onih dijelova koji odgovaraju ostalim dokazima izvedenim u postupku .

62. Konkretno iskaz tužiteljice u bitnom nije nađen istinitim u pogledu mogućnosti i sposobnosti roditelja za čitanje jer je tvrdila da to nisu mogli samostalno, dok je potom

kazala kako je otac sam avionom došao u Njemačku dao joj punomoć dakle u suštini, pobila je svoj navod o tom da isti nisu mogli čitati i pisati jer u protivnom se samostalno ne bi mogli ni kretati . Da je neistinito kazivala i u odnosu na oporučiteljicu proizlazi iz iskaza svjedokinje Hrašće, Maše i Ninčevića ali i medicinskog kartona koji dijagnozu slabovidnosti u smislu nemogućnosti čitanja i pisanja, ne sadrži.

63. No, tužena ad2 protutužiteljica identično je iskazivala u pogledu zdravstvenog stanja majke kao i svjedoci ali i tuženik ad1, opisala je majku kao razumnu ženu jasne volje da ostavina iza njene smrti pripadne sinu, njezinom bratu tuženiku ad1, ona je iskazala i više od svjedoka, to da je majka i držala te čitala oporuku iz veljače 2017, opisala da je dopisano ručno jedna nekretnina i da su u trenutku potpisa bili i svjedoci .No ovdje sud vjerodostojnim nalazi iskaze svjedoka i dovodeći iste u svezu s iskazom ove tužene prihvaća istinitim i njezi iskaz u dijelu koji nije suprotan iskazima svjedoka.

64. Tu je za dodati kako nije od važnosti činjenica da je Testament potpisao i suprug ostaviteljice odnosno rukom dopisao jednu nekretninu kada iz iskaza svjedoka oporuke proizlazi da je riječ o volji oporučiteljice Lucije Pažanin i da je nadopisano upravo na temelju njene volje, po njezinom prijedlogu, a što je ona potom svojim potpisom i potvrdila.

65. Stoga na temeljem cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, zaključuje se kako se u konkretnom slučaju radi o raspolaganjima ostaviteljice koja su po svim svojim karakteristikama izjavljena u zakonom propisanoj formi .

66. Prema tome, ovaj sud zaključuje da pok. Lucija Pažanin u vrijeme potpisivanja predmetnih oporuka nije bila lišena niti poslovne sposobnosti, niti je imala bilo kakvog skrbnika te da je bila sasvim razumna, svjesna svojih postupaka i da su predmetne oporuke bile odraz njezine stvarne volje baš u tom trenutku potpisivanja, koje je i osobno potpisala i to u nazočnosti dva svjedoka, time se i potvrđuje da je da je tekst koji je napisan odraz njezine volje. Prema svom obliku, odnosno formalnim obilježjima, oporuka iz veljače 2017 kako je to navedeno, sadrži zakonsku propisanu formu, dok u odnosu na oporuku iz siječnja 2017. nije nađeno ispunjenje elemenata za ništavost.

67. No ovdje je za istaknuti, a vezano za tužbeni zahtjev na ništetnost, da je prema odredbi čl. 44. st. 2. ZN-a oporuka ništava, ako u vrijeme njenog pravljenja oporučitelj nije bio sposoban za rasuđivanje. Prema odredbi čl. 66. st. 1. ZN-a propisano je da poništenje oporuke zbog oporučiteljeve nesposobnosti za rasuđivanje može tražiti samo osoba koja ima pravni interes i to u roku od godine dana od kada je doznala za postojanje uzroka ništavosti, a najduže za deset godina od proglašenja oporuke. Na temelju takvog utvrđenja ovaj sud zaključuje da je odredba čl. 66. st. 1. ZN-a kogentna zakonska odredba i da u slučaju ništave oporuke, koju je sastavio nesposoban oporučitelj, zainteresirana strana može tražiti samo poništenje oporuke, a ne deklaratornu sudsku zaštitu.

68. Okolnosti pod kojima su poruke sastavljane su različite i pri tom nije dokazano da je imenovana dovedena u zabludu niti od jedne od stranaka.

69. No, ovdje je ipak posebno za istaknuti da ukoliko oporučiteljica ne bi bila sposobna za oporučivanje ili je bila pod prisilom, takva oporuka, prema odredbi čl. 66. st. 1. ZN-a, nije ništava (apsolutno ništava) nego je pobojna (relativno ništava), čime

je sudbina takve oporuke, a time i pravnih učinaka, koji bi imali proizaći iz nje, u rukama onih osoba koje imaju pravo pobijati oporuku, odnosno tražiti njeno poništenje. Prihvaćanjem kondemnatornog zahtjeva sud tada poništava oporuku što djeluje ex tunc kao da iz poništene oporuke nikada nisu proizašli nikakvi pravni učinci. Međutim, ako se niti jedna osoba ne posluži svojim pravom na valjano pobijanje oporuke, ona će, iako nevaljana, proizvoditi pravne učinke kao da se radi o valjanoj oporuci.

70. S tim u svezi za kazati je kako je u odnosu na postavljenu formu protutužbenog zahtjeva, prema kojoj je zatraženo da se utvrdi da je neistinita i pravno nevaljana oporuka iz siječnja 2017. sastavljena pred javnim bilježnikom dakle, riječ o postavljenom deklaratornom zahtjevu za utvrđenje da oporuka iz siječnja 2017. nije istinita i pravovaljana. No, kako protutužbeni zahtjev ne sadrži zahtjev za poništenjem sporne oporuka, a što je zakonom propisana pravna zaštita u smislu odredbe čl. 27. ZN-a, i zbog takvog traženja trebalo je odbiti protutužbeni zahtjev, koji je postavljen radi utvrđenja pravne nevaljanosti oporuka. Stoga u odnosu na takvo traženje u suštini nije ni bilo potrebe za analizu dokaza u smislu utvrđenja postojanja zablude, kako je to ranije objašnjeno. Naime sukladno članku 2 ZPP sud nije ovlašten odlučivati protivno postavljenom tužbenom zahtjevu.

71. Prema tome, ocjena je ovoga suda, sukladno odredbi čl. 27. ZN-a, koja se primjenjuje u konkretnoj situaciji, da su tuženici protutužitelji morali tražiti poništenje oporuke, a ne utvrđenje pravne nevaljanosti. Takvim tužbenim zahtjevom ne može biti stavljena izvan snage oporuke niti su je takvim tužbenim zahtjevom poništena, a kako to propisuje naprijed citirana zakonska odredba (tako i Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici Gž-1252/2017 od 7. rujna 2017.)

72. Prijetnja, prinuda ili prijevara također su razlog za poništenje oporuke .

73. Pri tome je, ističe se, nije od značaja izreka ostavinskog suda kojom se stranke upućuju na parnicu s obzirom da parnični sud nije vezan takvom izrekom, već stranka, koja je upućena na parnicu mora podnijeti tužbu odgovarajućeg sadržaja u skladu sa Zakonom o nasljeđivanju, poništenjem spornih oporuka, a što je zakonom propisana pravna zaštita u smislu odredbe čl. 27. ZN-a.

74. Stoga u okolnosti konkretnog slučaja, kako su obje oporuke na snazi, ostaje za utvrditi da sukladno ZN-u da kasnija oporuke u dijelu koji je sadržajno u suprotnosti sa sadržajem ranije oporuke, tada samo u tom dijelu, kasnija oporuka derogira sadržaj ranije oporuke, ovo obzirom jer je ostaviteljica objema oporukama raspolagala u suštini istom ostavinskom imovinom (kuća u Vinišću), ali na različit način oporučnim nasljednicima.

75. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 4. ZPP-a. Analizom uspjeha u pogledu predmetne tužbe proizlazi da su uspjesi stranaka u parnici podjednaki. Stoga se odluka o trošku temelji na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a koji propisuje da ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove.

76. Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Trogiru 3. studenog 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Mirna Veža
Vrijeme potpisivanja:
03-11-2026
14:32:16

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D20[illegible]
OU=Signature
S=Veža
G=Mirna
CN=Mirna Veža

SUTKINJA:
Mirna Veža

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, odnosno e komunikacijom (članak 106 a ZPP-a). O žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:
-punomoćniku tužitelja protutuženika
-punomoćniku tuženika protutužitelja
-u spis.

Broj zapisa: **9-3088f-9786d**

Kontrolni broj: **06180-b7cb6-479a7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirna Veža, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.